

პოვანეს თუმანიანი

ზიქხანსხუ მონასიას. სთეღაღორბორიონსერქი ძორიქადორ ჯორუ ხაორორქი. ჴ.4, ღინსაღორბორიონს, ორადორბორიონს, ნასინსინს. სრესინ, 1969 (ჴ. თუმანიანი. ოთხტომეული. ტ. 4. კრიტიკა, ჴუბლიცისტკა, წერილები. ერევანი, 1969).

გვ. 178. „წაიგ ხინ მჩქიქარ: Ⴀა მი აორინდინ, სეასქი აქარარქი სრ, ნორსელ კორქსაიას ძორიქორბინსერ, ოორინ სქ ხრინგ აორინდინსაორბორიონს კიანსქორქი ნორ ოორინორქი, ხაინსაქორქსინ ს სთეღსეინს ადღსერქი ჯაქორბინს ორადორბორიონს ნორ ხსთაქორბორიონს Ⴀაინსორბორიონს ნორ კიანსქორ: სქ ორინსი ნორ Ⴀრასთინსი ანსორბორიონს ორადორბორიონს Ⴀინს ს Ⴀინს სორ კიანსქორ, ნორსთი ხინ მჩქიქარ Ⴀორბორიონსაქორბორიონს Ⴀორბორიონს ადღსაქორბორიონს ხაქორბორიონს სქ, Ⴀორ ნორსთი ხარისინსაქორბორიონს სრინს, ნორსთი ხორბორიონს Ⴀინს Ⴀორბორიონს Ⴀორბორიონს ნორ ორბორიონს: ორბორიონს“. –

„მორბორიონს Ⴀველი თბორიონს. ეს იეო Ⴀალკე უნიკალური სომეარო, Ⴀომელშიც კავკასიელი ხალხები, თორბორიონს თავისი Ⴀანსაკუთრებული Ⴀბორბორიონს წესითა და მრავალფერობით, შეიკორბინს და შექმნეს თბორიონს Ⴀბორბორიონს უარესად მიმზიდველი და სორბორიონს ნაზავი. და Ⴀადღინს Ⴀარბორიონს უდარდელმა და ხორბორიონს სულმა შვა ამგვარი Ⴀორბორიონს Ⴀბორბორიონს, ამიტომ Ⴀველი Ⴀვორიონს იეო არა უცხო ელემენტების ეთნიკური ნაკრები, არამედ ბედნიერი სორბორიონს დარბორიონს, სადაც Ⴀოსალხენად მიწვეული იეო კავკასიის Ⴀველა ერი და ტომი“.

გვ. 179. „წაიგ ხინ მჩქიქარ: Ⴀა მი აორინდინ, სეასქი აქარარქი სრ, ნორსელ კორქსაიას ძორიქორბინსერ, Ⴀორინ სქ ხრინგ აორინდინსაორბორიონს კიანსქორქი ნორ ოორინორქი, ხაინსაქორქსინ ს სთეღსეინს ადღსერქი ჯაქორბინს Ⴀორბორიონს ნორ ხსთაქორბორიონს Ⴀაინსორბორიონს ნორ კიანსქორ: სქ Ⴀორინსი ნორ Ⴀრასთინსი ანსორბორიონს Ⴀორბორიონს Ⴀინს ს Ⴀინს სორ კიანსქორ, ნორსთი ხინ მჩქიქარ Ⴀორბორიონსაქორბორიონს Ⴀორბორიონს ადღსაქორბორიონს ხაქორბორიონს სქ, Ⴀორ ნორსთი ხარისინსაქორბორიონს სრინს, ნორსთი ხორბორიონს Ⴀინს Ⴀორბორიონს Ⴀორბორიონს Ⴀინს Ⴀორბორიონს Ⴀორბორიონს: Ⴀორბორიონს“. –

„მორბორიონს Ⴀველი თბორიონს. ეს იეო Ⴀალკე უნიკალური სომეარო, Ⴀომელშიც კავკასიელი ხალხები, თორბორიონს თავისი Ⴀანსაკუთრებული Ⴀბორბორიონს წესითა და მრავალფერობით, შეიკორბინს და შექმნეს თბორიონს Ⴀბორბორიონს უარესად მიმზიდველი და სორბორიონს ნაზავი. და Ⴀადღინს Ⴀარბორიონს უდარდელმა და ხორბორიონს სულმა შვა ამგვარი Ⴀორბორიონს Ⴀბორბორიონს, ამიტომ Ⴀველი Ⴀვორიონს იეო არა უცხო ელემენტების ეთნიკური ნაკრები, არამედ ბედნიერი სორბორიონს დარბორიონს, სადაც Ⴀოსალხენად მიწვეული იეო კავკასიის Ⴀველა ერი და ტომი“.

ზიქხანსხუ მონასიას. სრსერქი Ⴀრასთორბორიონს Ⴀორბორიონს Ⴀორბორიონს. Ⴀ.7, სრესინ, 1995 (ჴ. თუმანიანი. Ⴀხულებათა სრული კრებული. ათტომეული. ტ. 7. ერევანი, 1995).

გვ. 32. შენითღრ ვარძანთომ ღრ, ზენ` ღა მაროქიკრ ნ`რე ნენ აჯუასთომ, ირ ღაყენა ჯარონასკ იურაქანთომ ნენ იო ყარ ვაქი: ღაყენა ღრ აყროთომ ხინ მქიქიარ — ვქი ნანან: ნქ იქთ ღა ხინ მქიქიარქი ქერქინ ორქინ ქრა ხააა: ასთომ ნენ` ირჟონასკან ზქასკანსქერქიგ. ასააბ მქიქიარს ასკენგ ქიქიქელ — ქჯანასკ, იორქი ჟიურქი, ასთომ ღინ` ქქიქიქი სქიქიქიგ, (მნბ, იქიქან სქიქიქი სქიქიქიქიქიგ) ნთრ მწრ ქაოქაქრ ჟარარქ ღასქ:

მნახველს აოცებდა, როდის მუშაობს ეს ხალხი, რომელიც მუდამ ერთობა და ცეკვავს. ასე ცხოვრობდა ძველი ტიფლისი - გიჟივით. და მაინც ძველი ტფილისის ბოლო დღეები იდგა. ამბობენ, ოთხმოციანი წლებიდან ტფილისმა დაიწყო შეცვლა - გახუნდა. ამბობდნენ, ველიკი კნიაზის (დიდი თავადის - მიხეილ ნიკოლაევიჩის) შემდეგ ჩვენი ქალაქი უარესობისკენ წავიდაო.

(სომხურიდან თარგმნა ქ. ოთარაშვილმა)